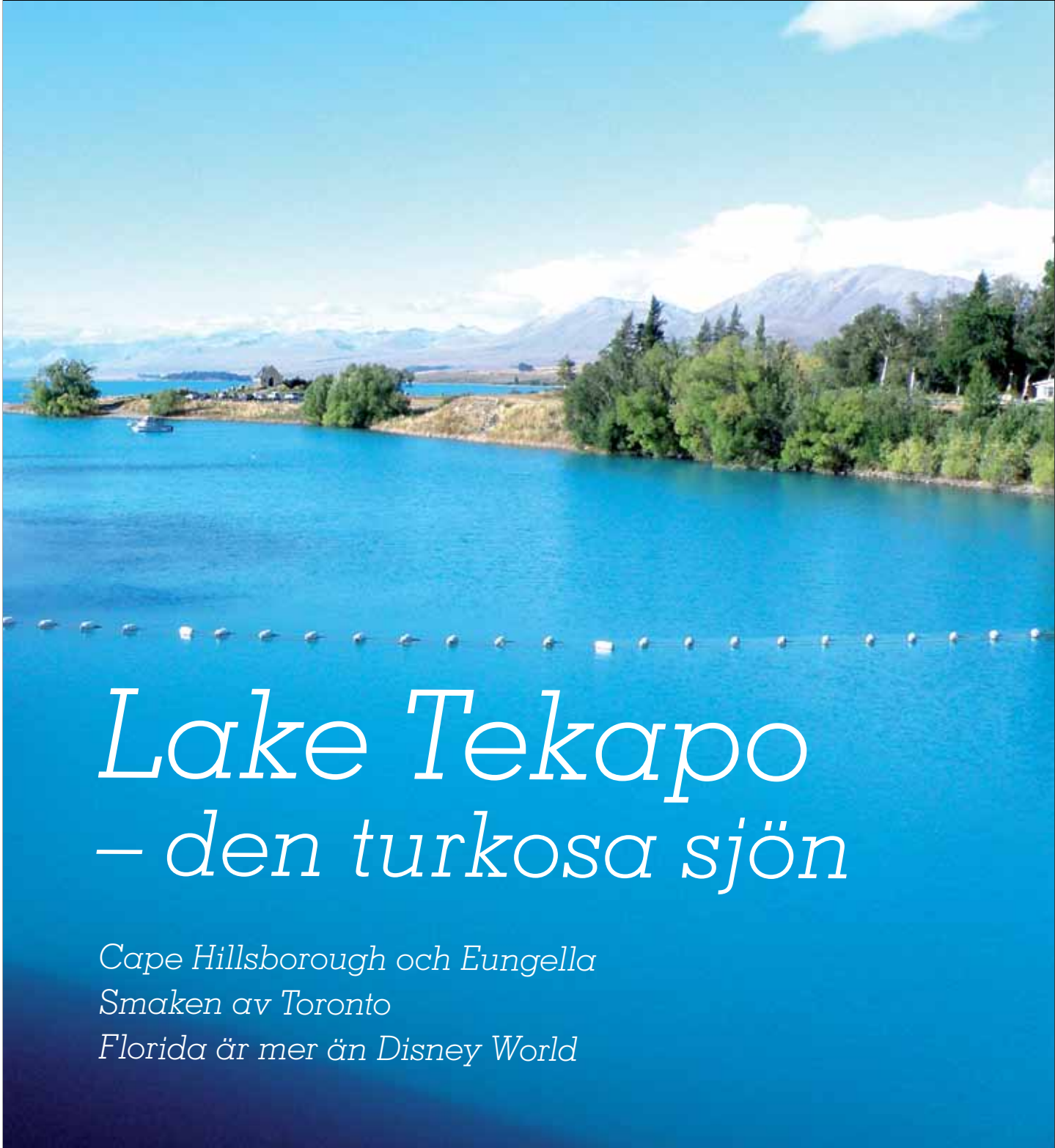

curious

#03 AUGUSTI 09
Australien
Nya Zeeland
Kanada
USA

Vänskapsföreningarnas medlemsblad

Lake Tekapo – den turkosa sjön

*Cape Hillsborough och Eungella
Smaken av Toronto
Florida är mer än Disney World*

Utgiven av

**World Association of
Friendship Societies**
CURIOUS
ISSN 1890-4041
Nr. 3 (Augusti 2009)
Upplaga: 2 000

Ansvarig utgivare
Jørgen Dieckman Rasmussen

Redaktion
Helle Rettig
Frank Haga

De i artiklarna framförda åsikterna
är författarnas och delas inte
med nödvändighet av utgivaren.
Redaktionen förbehåller sig rätten
att redigera och förkorta artiklar
och inlägg. Omtryck med tydlig
källangivning är tillåten.

Layout och tryck
Target Reklamebyrå AS
v/ Mari Tyliden,
mari@target-reklame.no

Kontakta oss
Vänkskapsföreningarna / WA
Postbox 16
5500 Middelfart
Tlf. 40 40 72 12
post@curiousexplorer.dk

Vänkskapsföreningen Danmark

Aus NZ
Hanne Bache
hanne.bache@curiousexplorer.dk

Can USA
Jørgen D. Rasmussen
jorgen.dieckman.rasmussen@
curiousexplorer.dk

Vänkskapsföreningen Sverige

Can USA
Axel Sandahl
axel.sandahl@curiousexplorer.se

Aus NZ
Erwin Apitzsch
erwin.apitzsch@curiousexplorer.se

Vänkskapsföreningen Norge
Frank Haga
frank.haga@curiousexplorer.no

www.curiousexplorer.dk
www.curiousexplorer.se
www.curiousexplorer.no

Foto : Helle Rettig
Foto sista sidan: Kenneth Birch

curious
explorer

INNEHÅLL

4 Cape Hillsborough och Eungella

Lite utanför Mackey ligger två na-
tionalparker, som avgjort är värda ett
besök i ett par dagar – eller mera.

6 Lake Tekapo – den turkosa sjön

”Mjuka, gröna backar med får,
färggranna lupiner vid väggkanten,
snöklädda toppar i horisonten, blå
himmel och en väg, som i stort sett var
tom på trafik, förde oss till nya vyer
och äventyr”.

10 Smaken av Toronto

Winterlicious är den årliga matfesti-
valen i Toronto. Festivalen är en del
av WinterCity, som består av flera
kulturella inslag som konserter och
gratis arrangemang.

14 Florida är mer än Disney World

Florida förknippas lätt med Disney
World och hela den ström av erbjuda-
nden, som kommer från samma
koncern, men turen till Florida kan in-
nehålla annat och mer än bara
Disneys egen värld.

På väg

När människor möts idag, är resor ett av de ämnen som dyker upp. "Vart gick er semesterresa i år?" Sedan följer ofta ett överraskande svar, för där Skandinavien och Europa tidigare var det vanligaste målet, går många skandinavisk resor betydligt längre, även om man kanske bara förfogar över de 3-4 sammanhängande semesterveckorna.

Avstånd, restid och liknande faktorer spelar inte längre de avgörande förutsättningarna för svenskarna, förutsatt att det som väntar på de avlägsna destinationerna är tillräckligt spännande.

Med denna bakgrund är Vänskapsföreningarnas fyra länder Australien, Kanada, Nya Zeeland och USA fantastiska länder att resa till, därför att de inbjuder till resor med egen uppläggning – och resor på många olika sätt - vare sig man kör själv, tar en pa-

ketresa eller vad det aktuella utbudet erbjuder.

Men det är också stora länder att resa i, och det som ser överkomligt ut på en karta över det aktuella landet hemma på köksbordet visar sig kanske i verkligheten vara en riktig utmaning när man är på plats – bara skillnaden mellan kilometer och miles i USA har ändrat åtskilliga semesterresor. Därför är det en bra utgångspunkt att höra efter andras reseerfarenheter. Vad hann man att se, och vad måste jag välja bort, när jag själv ska iväg? Det är bland annat här Vänskapsföreningarna kommer in i bilden. Bättre vägledning än andras upplevelser kan man inte få. När det dessutom ges kompetent bistånd från Jysk Resebyrå, kan man inte vara bättre garaderad.

Som framgår på annan plats i detta nummer av Curious, kommer det

under hösten att anordnas ett antal olika researrangemang för medlemmar och andra intresserade, där man både kan få inspiration och goda råd. Använd er av dessa erbjudanden – för medlemmar kan dessa inte fås billigare. Jag hoppas att vänskapsföreningarnas aktiviteter ska utgöra en viktig del i din reseplanering. Därför förväntar vi oss att se många av våra medlemmar och deras vänner vid dessa sammankomster, av vilka en del hålles tillsammans med Jysk Resebyrå.

Väl mött!

Jörgen Dieckmann Rasmussen
Ordförande i WA

Kontakta oss:

Vänskapsföreningarna
Postbox 16
5500 Middelfart
Tlf. +45 40 40 72 12
post@curiousexplorer.se
www.curiousexplorer.se

WA är:

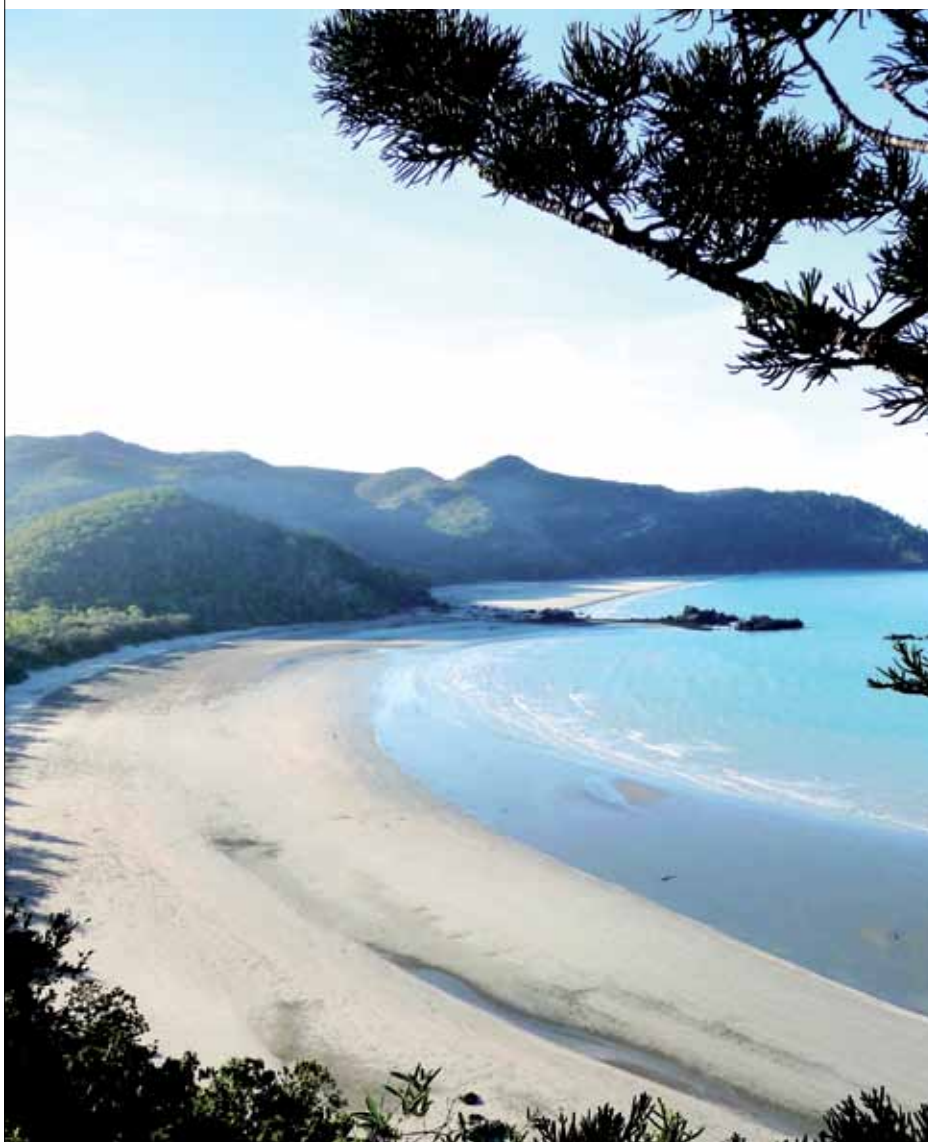
Kanadensisk-Amerikansk vänskapsförening för Danmark.
Australisk-Nya Zeeländsk vänskapsförening för Danmark.
Kanadensisk-Amerikansk vänskapsförening för Sverige.
Australisk-Nya Zeeländsk vänskapsförening för Sverige.
Kanadensisk Amerikansk Australisk Nya Zeeländsk vänskapsförening för Norge.

Lite utanför Mackey ligger två nationalparker, som avgjort är värda ett besök i ett par dagar – eller mera.

Cape Hillsborough och Eungella

I september var vi två par på semester med bil upp längs Queenslands kust. Ändstationen var the Whitsundays, men vi hade bestämt oss för några stopp på vägen dit, och det blev både avslappnande och innehållsrika dagar.

Cape Hillsborough

Cape Hillsborough ligger lite norr om Mackey och är en smal halvö, som sticker ut i Stilla Havet. Den yttersta spetsen är nationalpark, men i parken ligger det en "resort" nere vid vattnet. I praktiken är det bara en campingplats med små stugor, men läget gör att det ändå lever upp till namnet. Bara en enkel rad med träd avskärmar platsen från stranden, som är lång och bred och skyddad för höga vågor. Båda dagarna vi var där gick vi upp tidigt för att njuta av soluppgången över havet. Dessutom är det ett av relativt få ställen där man kan se kängurur komma helt ned på stranden om morgonen för att finna mat. Kängurur på en sandstrand – det kan inte bli mera australiskt.

Det var strax innan stinger-säsongen började så vi kunde utan problem bada i havet, som var härligt varmt. Men är man här på sommaren, när havet är farligt på grund av de giftiga stingers, är campingplatsens pool inget dåligt alternativ.

Vi hade valt det billigare alternativet och sov i tält. De flesta andra gästerna var australiensare, och vi njöt väl av deras vänlighet och gästfrihet. Våra grannar var en stor grupp bestående av flera familjer från Mackey, varje år. Det var lätt att förstå för det var en härlig plats att vara på.

Vid slutet av stranden är det en liten ö, som blir till en halvö vid lågvatten så att man kan gå dit över. Dessutom är det flera vandringsleder i bushen, där man bl a kan gå emellan mangroveträd eller komma upp på höjder med en formidabel utsikt över havet och söderut mot Mackey.

Eungella

Kör man västerut in i landet, kommer man genom plantagen med sockerrör och in i en smal dal, som är stängd mot väster. Vägen fortsätter brant upp till toppen, och här ligger den lilla staden Eungella (uttalas JUNG-gel-la).

Återigen hade vi tur med platsens läge och kunde slå upp vårt tält på en campingplats med direkt utsikt ned över dalen mot öster. Platsen var ordentligt utrustad med picknickkorg och grillplatser, där utsikten var som bäst. Det skulle självklart utnyttjas, så vid soluppgången stod vi klara vid grillen och stekte korv och ägg till en fantastiskt vacker om än tidig frukost.

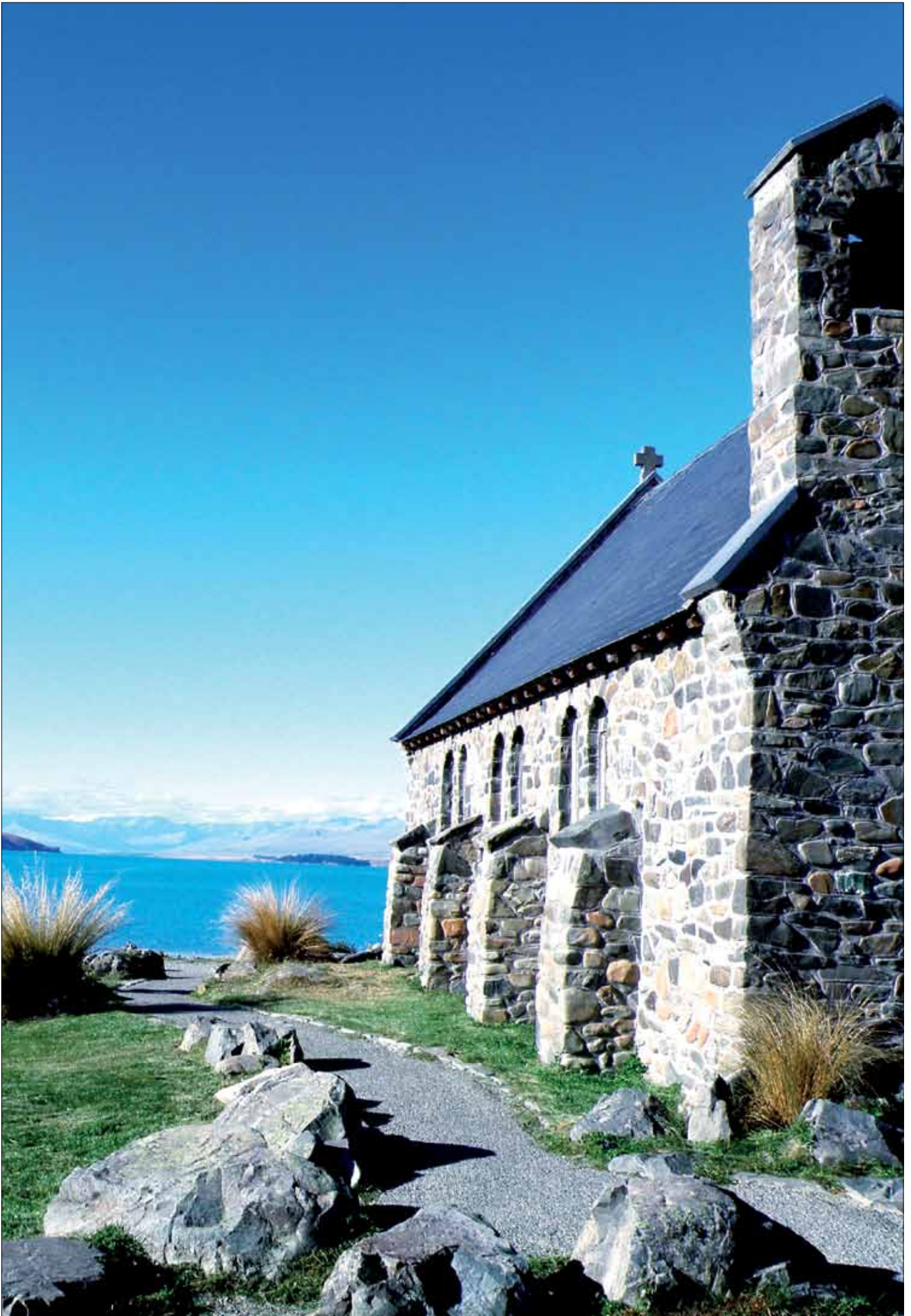
I nationalparken uppe på toppen är det naturligtvis vandringsleder och utsiktspunkter, men den största attraktionen

är kanske näbbdjuren. Detta är ett av de säkraste ställen man kan få se dem på i naturen. Vi måste sitta i en timma vid floden och vänta på att få se dem komma fram i skymningen för att finna mat. Det är inga stora djur, men det är intressant att se dem simma omkring och dyka helt ostört.

Finch Hatton Gorge är en del av samma nationalpark, men ligger nere i dalen. Här använde vi en halv dag på vägen tillbaka. Efter en körning på en grusväg och genom små korsande vattenstråk (tillräckligt stora för en vanlig bil) kom vi fram till vägens slut. Härifrån vandrade vi några kilometer genom skogen till ett vattenfall och bad. Det kalla vattnet var uppfriskande efter den varma vandringen genom regnskogen. Vi var tidiga så det var tomt när vi kom, men det skulle visa sig vara ett populärt ställe. Det var väsentligt fler människor som anlät när vi kom tillbaka till bilen.

Vi använde tre dagar totalt i detta område och kunde gott ha stannat längre, men vi skulle vidare, för det är många ställen i Australien, som man inte vill gå miste om. ★

Lake Tekapo

– den turkosa sjön

“Wow”, utbrast min reskamrat, som satt på sätet bredvid mig. “Wow, är du riktigt klok?” Ja, det menade jag att jag var. “När du säger turkos sjö, så menar du det verkligen”, fortsatte hon. “Stopp! Stanna! Kör in till sidan, jag skall ta några bilder NU!”

Platsen var Sydön på Nya Zeeland. Vi hade kört i knappt fyra timmar från Christchurch mot sydväst och närmade oss den lilla staden Tekapo och den berömda Lake Tekapo. Ett ögonblick tidigare hade jag nämnt att vi närmade oss sjön och att vi skulle ha kamerorna redo, men trots det, och att jag hade besökt platsen för att par år sedan, var vi båda mållösa. Det är så lätt att i en resehandbok skriva att sjön är turkos, men i detta fallet var det fullständigt korrekt. Solen stod helt riktigt och reflekterade de fina små partiklarna av krossade klippblock, som ger upphov till den turkosa färgen.

Efter den platta Canterburyslätten hade vi svängt av mot väst. Då vi passerade Geraldine började landskapet att ändra karaktär. Vägen till Lake

“Mjuka, gröna backar med får, färggranna lupiner vid väggkanten, snöklädda toppar i horisonten, blå himmel och en väg, som i stort sett var tom på trafik, förde oss till nya vyer och äventyr”.

Tekapo slingrade sig på kuperade vägar och så småningom genom ett mera varierat jordbruksområde med hjortfarmer, fruktplantager och stora fårskockar, men också genom skogsområden. Mjuka, gröna backar med får, färggranna lupiner vid väggkanten, snöklädda toppar i horisonten, blå himmel och en väg, som i stort sett var tom på trafik, förde oss till nya vyer och äventyr.

Vi passerade Burkes pass (709 möh), som officiellt upptäcktes av Michael J. Burkes år 1855. Passet är porten till Mackenzie Country, som täcker hela området fram till Mt. Cook. Det är uppkallat efter den skotske fåraherden Mackenzie, som kom till Nya Zeeland på 1840-talet. Han utforskade området och ansökte om tillstånd att få bosätta

sig där, men hade inte råd till det. Han stal får och blev tagen på bar gärning och satt i fängelse i Lyttleton. Han rymde tre gånger, blev fasttagen och till slut försatt på fri fot mot löfte om att lämna landet. Om han någonsin lämnade landet är tveksamt, för legenden lämnar nästan fler frågor än svar, men Mackenzies utforskning av området inspirerade, om inte till annat, till att andra bosatte sig där.

Jag hade med spänning väntat på denna plats eftersom jag vid mitt senaste besök (i början av december) hade upplevt ett helt otroligt hav av lupiner vid väggkanten och utsikt över snöklädda berg. Dessvärre var vi nu i februari och de flesta lupinerna var överblommade efter en lång, varm sommar och snön hade smält, men

det var fortfarande en vacker utsikt över bergen.

Själva staden Lake Tekapo är inte särskilt stor och det finns inte många serviceinrättningar. Kommer man på sommaren är det klokt att beställa logi i förväg om det inte är så att man reser med tält. Antalet sängplatser är begränsat och det är långt till nästa stad. Som tur var hade vi hemifrån bokat en campingstuga på första parkett och kunde njuta av utsikten ner mot sjön inne från stugan

Till skillnad från många andra städer på Sydön är det inte äventyrsidrotter som är i fokus på det här området. Den främsta attraktionen är naturen och det är också där, på stigarna längs med sjön, som vi mötte andra turister, som hade valt att stanna till i detta mindre kända paradiset. Det var svårt att bli trött på utsikten över sjön och bergen och efterhand som solen rörde sig över himlen skiftade sjöns färger.

Stadens attraktion skapad av män-

niskokraft är den lilla, vid första anblicken, oansenliga kyrkan, Church of the Good Shepard. Belägen på ett litet näs sticker den fram med sina grå väggar och det lilla klocktornet. Inga större arkitektoniska utsvävningar här. Vackert belägen, javisst, men kyrkans stora kvalitet ser man först när man går in i den. I halvmörkret riktar man automatiskt uppmärksamheten mot altartavlan, eller rättare sagt, avsaknaden av densamma. Då kyrkan byggdes 1935 insåg man snabbt att ingen altartavla kunde mäta sig med Guds vackra natur just utanför, så i stället satte man in ett stort fönster med utsikt över sjön och bergen. Silhuetten av ett litet, diskret träkors är det enda som bryter utsikten. Här finns en stillhet och ro som man som resande sällan upplever.

Några hundra meter öster om kyrkan står en bronsstaty av en fårhund till minne av all de fårhundar, som genom tiderna har hjälpt fåraherdarna i Mackenzie Country. Hade det inte varit för hundarna, hade det varit omöjligt att driva lantbruk i de öde och barska

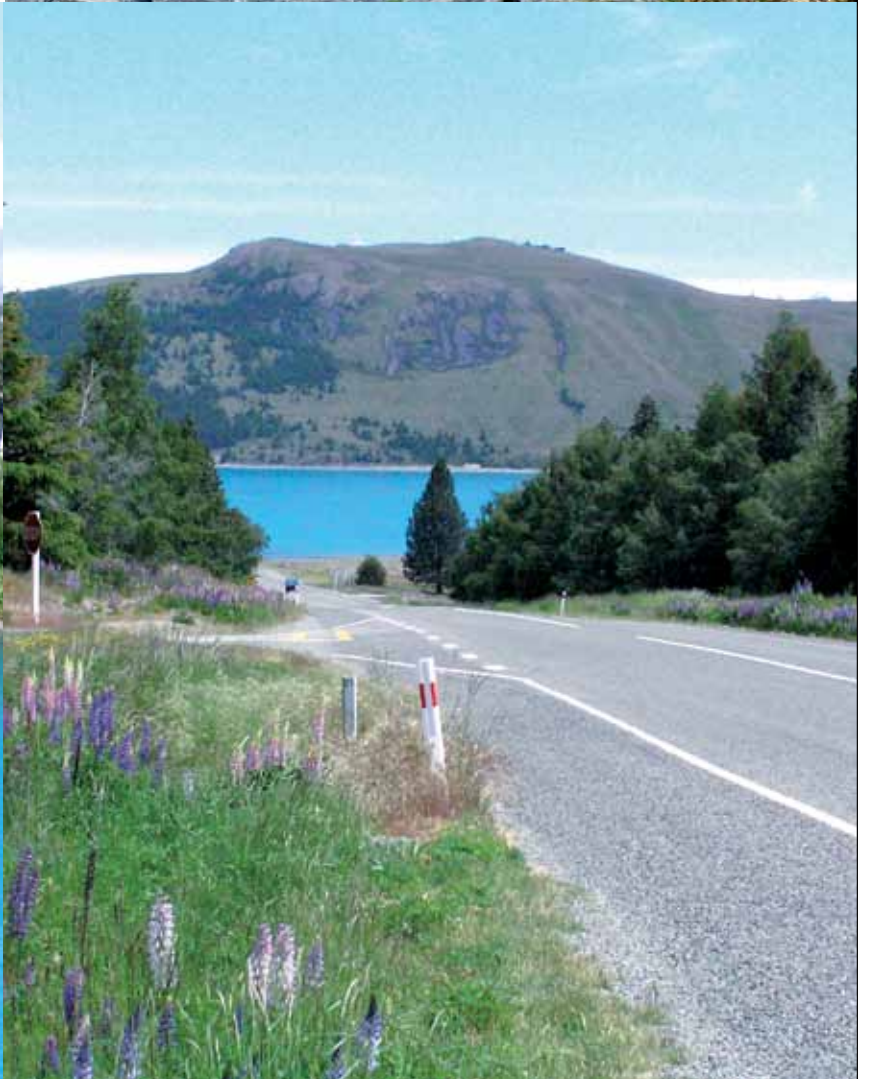
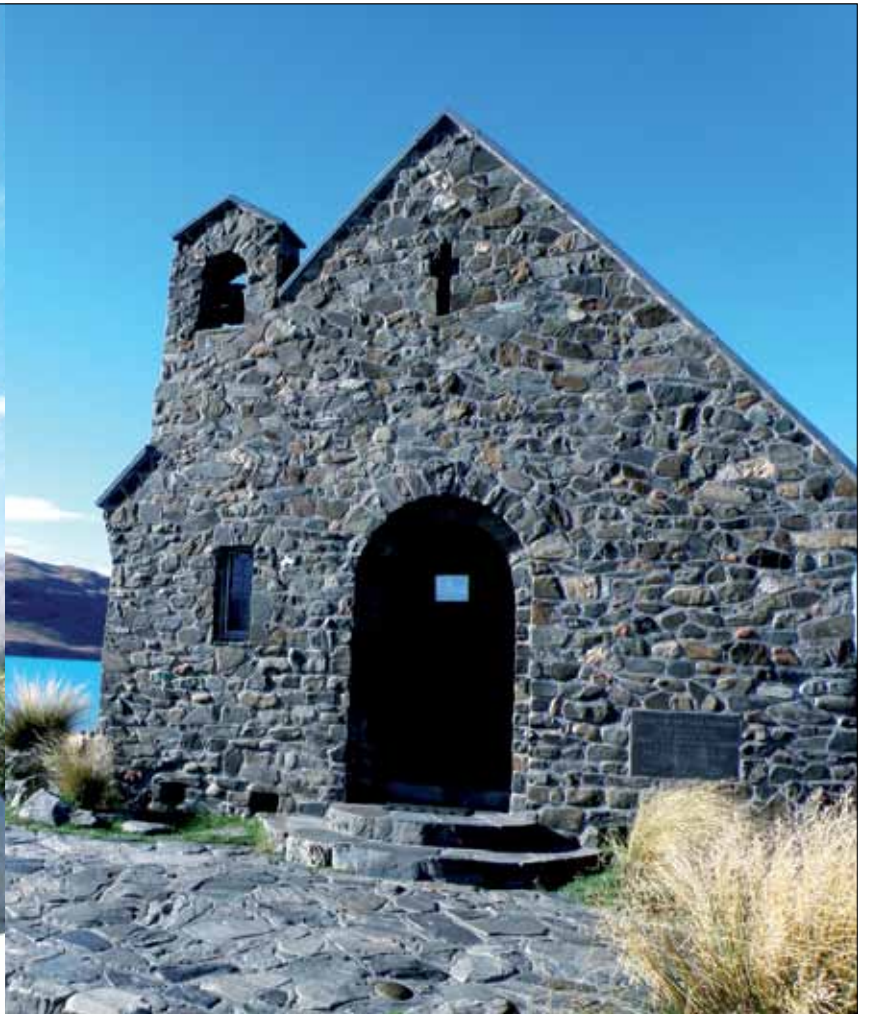
områdena, där naturens krafter är våldsamma och oförutsägbara, och än idag är det hundarna som kontrollerar fårhjordarna.

Tillbaka i campingstugan kunde vi ligga i våra sängar och se ut över sjön. På natten kom fullmånen fram och speglade sig i sjön och nästa morgon låg gryningsdimman över sjön. På olika sätt var det otroligt vackra upplevelser. Solen tittade fram och gav förhoppningar om ännu en fantastisk dag, men som så ofta förr måste vi nöja oss med detta. En strikt tidsplan gjorde det omöjligt för oss att stanna ytterligare en dag, men i gengäld stod Mt. Cook och väntade på oss efter några timmars bilresa, kanske ännu i solsken. Det resmålet var också värt att besöka. ★

Om du vill läsa fler berättelser från Nya Zeeland kan du läsa Helles blogg eller köpa boken
"En New Zealandsk Mosaik"
(98 SEK plus porto).

Läs mer på vår hemsida
www.curiousexplorer.dk

Anderoulade från Pangea Restaurant

Martin Kouprie, kock och ägare till Pangea Restaurang.

Winterlicious är den årliga matfestivalen i Toronto. Festivalen är en del av WinterCity, som består av flera kulturella inslag som konserter och gratis arrangemang.

Smaken av Toronto

Martin Kouprie, kock och ägare till Pangea Restaurang, stod och kikade försiktigt ut från köket in i den gul-turkosmalade restaurangen, som långsamt fylldes med gäster. Par, som lutade sig över stearinljus och förrätter för att visa rara saker i örat på varandra, högljudda affärsmän, som gestikulerade, log och lät en tre-rätters middag rulla runt i en centrifug av tunga, tänder och spott följt av en slurk dyrt rödvin. Bakom honom kunde man höra ljudet av pannor, grytor, gaslågor och knivar, som skar ärr i skärbräden. Han vände runt och gick tillbaka in i köket, stirrade ner på en fiskfile och såg upp på en kocklärling: "Du blir skyldig mig en öl för vart enda ben, som är kvar i den där fisken". Under den blonda luggen, kockskjortan som var full av matrester och svettdropparna i pannan kunde man likväl se ett snett leende. Kouprie och 11 andra kockar hade fullföljt två månaders förberedelser. De hade flått änder och höns, skrapat och skurit

upp potatis, men de hade också skratat och klappat varandra på skuldran. Listan med aftenens middagsreservationer var på nästan 250 namn, så det enda skälet till att Kouprie kikade så försiktigt ut från köket var att de fått slut på servietter.

Årlig matfestival

Winterlicious är den årliga matfestivalen i Toronto, som inte bara får tusentals fest- och matrötta kandensare att ge sig ut i 30 minusgrader, men som också får restaurangägare som Kouprie till att spinga mellan grytor med grönsaker och stekpannor, när han annars skulle ha stått helt stilla. Festivalen är en del av WinterCity, som består av flera kulturella inslag som konserter och gratis arrangemang. För dem som fryser är det en speciell "Warm Up Series" med bland annat stand-up show, teater, gallerier och modevisningar. Winterlicious är med på programmet. För sjunde året skall Kouprie och 149 andra kockar i

Toronto servera mer än 200.000 måltider till fasta priser till nya gäster, stamgäster och turister i form av tre-rätters menyer, som satts samman för att ge folk en möjlighet att få smaka på bästa som Torontos kök har att bjuda på. Till nästan halva priset.

"Vi i denna branschen kan tycka om att stressa," säger Kouprie. Han har ändå tid att sätta sig ned och se restaurangen från en vinkel han är mindre van vid. "Winterlicious för tillbaka spänningen till restaurangbranschen". De senaste två månaderna har han planerat årets meny, som består av tre olika förrätter, huvudrätter och desserter. Han går igenom idéer och bedömer vad det faktiskt går att få fatt i från leverantörer, som nästan alla håller till i området runt Toronto. För varje år har menyn blivit allt mer sofistikerad. Alla råvarorna han använder är ekologiska och det enda du finner i restaurangens frysar är smördeg. Winterlicious är en möjlighet för

restaurangägarna att göra reklam för såväl mat och atmosfär som värdet – och att locka nya kunder tillbaka till högsäsongen. Även om maten kostar mindre under festivalen, skall det inte gå ut över kvaliteten, menar Koupie.

På andra sidan bordet sitter två representanter för staden Toronto, Giannina Warren, PR ansvarig och Eirine Papaioannou som är ansvariga för utformningen och planläggningen av festivalen. Warren har beställt öring i citronsås och diskuterar ivrigt recept med Papaioannou. Det är knappast första gången de två damerna möts för lunch. Är det tryffelolja på din? Warren lutar sig över mot Papaioannous rykande varma risotto. Papaioannou tar en liten bit på gaffeln och smakar försiktigt med tungan, med efterföljande konstpaus. "Nej, jag tror faktiskt att det är kalvsky. Vill du smaka lite"? Hon lyfter försiktigt ett par tuggor med vit krämig risotto fyllt med sherrytomater, svamp och parmesan över på Warrens tallrik. "Det lukar i varje fall väldigt mycket som tryffelolja," avslutar hon. Papaioannous bakgrund är grekisk, och som många andra kanadensare har hon förälskat sig i mångfalden i Torontos matkultur. 50 % av Torontos invånare är födda utanför Kanada.

Var dag talas det 150 olika språk i staden. Det präglar också stadens kök. På årets festival finner man såväl brasilianska, japanska, kinesiska, thailändska marokanska som franska och italienska restauranger på listan. För de flesta invånarna i Toronto är det inte längre något kök som är exotiskt. Gatorna är alltid fulla av människor och mat från hela världen. Toronto är så multikulturellt att alla alltid prövar olika typer av mat. Det är inte enbart ett annat kök, som har blivit en del av ditt eget," säger Warren. En dag äter du i Greektown, nästa dag kanske i Lille Portugal, men Torontos breda och spännande urval av råvaror och recept kombinerat med fysiskt läge, förmånliga priser och en mångfald av både restauranger och matglada gäster är likväl en god utgångspunkt för kulinariska upplevelser. Några av restaurangerna erbjuder också publiken möjlighet att uppleva en typ av mat, som de har smak för. Flera av de flottaste och dyraste restaurangerna på listan i år är både kinesiska och thailändska – en typ av mat som folk är van att

få severad i form av take-out box med nudlar i Chinatown klockan fyra på morgonen. Under Winterlicious kan du gå på nya exklusiva restauranger från Asien och uppleva hur det smakar när maten är tillagad med kärlek och omtanke och med ordentlig duk på bordet, nämner Warren. Det vill säga om du får bord!

Adrienne Lem, student på Ryerson University, satt i telefonkö i tre timmar, då Canoe Restaurant började ta emot reservationer för Winterlicious i mitten av januari. Då hon äntligen kom fram hade de bara ett par lediga lunch reservationer kvar. "Det är några restauranger, som är extra populära, och som blir fullständigt bokade på ett par dagar," säger Papaioannou. Vällkända restauranger som Canoe serverar vanligtvis tre-rätters middagar för 500-600 kronor. Får du ett bord under festivalen kostar upplevelsen cirka 300. Lem har varit på Winterlicious de senaste fyra åren. Hon och några vänner beställer bord till flera kvällar och ser det som möjlighet att pröva restauranger, de aldrig har varit på och aldrig har råd att besöka.

Samtidigt är det en bra orsak till samlas och komma upp ur soffan i det som är Torontos kallaste månad. "Jag tror att det är bra för restaurangerna att få chansen till kunna introducera menyn och profilera sig för nya och unga kunder," säger Lem. "Vi är ju trots allt deras framtida gäster – när vi en gång har pengar så att vi kan komma tillbaka." I fjol var hon och fem vänner på Bistro Thuet, en fransk exklusiv restaurang på King St. West, och hon känner fortfarande smaken av en mör biff, som smälter i munnen.

Och apropo mör. Kouprie kommer ut från köket med en tallrik. Han bär den som om det var ett nyfött barn. Anden, som kommer direkt från ugnen, är från en liten gård norr om Toronto. Svampen är från British Columbia på

västkusten (det är för kallt i Ontario den här tiden på året), och potatisen är från Thompsons gård cirka 45 minuter utanför centrum. Både Warren och Papaioannou stirrar på androuladen, som placeras försiktigt framför dem mitt på bordet. Deras blickar skiftar mellan Koupries stolta hållning och armarna han placerat i kors över bröstet och den avancerade kompositionen av and, selleri och puré. Han böjer sig ned och börjar att tala lågt, nästan viskar: "Det tar tre dar att laga såsen!" Han harklar sig, fortsatt fokuserat. "Vi lagar den på kastanje-extrakt, ben från anden som vi kokar tills de är gyllene, lök, purjolök, rödvin, friska örter, kryddor och pepparkorn. Det värms upp och kokar i 12 timmar. Så silar vi det, tar över det i en ny gryta, och kokar det i 12 timmar till. Så silar vi det igen, tar över det i ännu en gryta,

Giannina Warren (t.v.) och Eirine Papaioannou (t.h.)

tills det då har småkokat i 36 timmar," säger han stolt. "Jag vill laga något de flesta inte orkar laga hemma."

Det har han nog klarat. Giannina och Papaioannou gör hela tiden "mmm..."-ljudet och slickar sig om munnen. De två har smakat många Winterlicious-menyer, men når aldrig runt till alla restaurangerna. Då Warren lade grunden till festivalen 2003, sände hon ut inbjudningar till ca 250 restauranger, som hon menade uppfyllde kriterierna. "Det viktigaste var kvalitet. Folk måste få något för sina pengar, och självklart måste priset på måltiden på den vanliga menyn vara mer än Winterlicious-priset" (som då låg på 100-150 kronor fördelat på två priskategorier). Restaurangerna måste också ligga i centrum, ha minst

3 ½ stjärnor och fått god kritik i tre olika restaurangguider. De valde att lita på Toronto Life, Zagat och Patron's Pick. Till en början var det dock svårt att introducera kulinariska upplevelser i en stad, där folk var vana att äta ute på billiga restauranger på väg hem från arbetet och inte var vana vid att njuta av presentationen och smaken av maten och den goda atmosfären. "Konceptet 'prix fixe' (=fast pris) förekom överhuvudtaget inte i Nordamerika på samma sätt som i Europa," säger Papaioannou. Nu har festivalen blivit så populär att de väljer deltagare efter principen "först till kvarn". Det är nu restaurangerna, som söker, och om de uppfyller alla kraven, får de en inbjudan att delta. De första som svarar får lov att vara med. Det första året svarade knappt 36 av de 250 inbjudna restaurangerna ja till att prova projektet.

Pangea var en av dem. "Vi såg väl egentligen inga negativa sidor med det," säger Kouprie. "Det var en möjlighet för oss att få visa kvaliteten och värdet av våra ingredienser för en ny publik." Men det har inte bara varit lätt. I början av Winterlicious, för precis fyra år sedan, hade Kouprie satt sig ned med ett glas vin efter en 14-timmars lång arbetsdag och en lyckad första kväll i festivalen. Klockan halv fyra på morgonen blev han väckt av säkerhetsvakten i huset på Bay Street, där restaurangen ligger. "Hej, kan du komma ner? Brandkåren har precis åkt härifrån." Han kastade sig i bilen och körde 45 långa minuter in till Toronto. Då han kom fram, såg han att det hade börjat brinna några gamla ledningar under golvet vid entren, och att brankåren hade varit

"Gästerna, som för det mesta äter på T.G. I Fridays och var vana att klaga för att det inte var ett berg av pommes frites och extra sås på tallriken, har faktiskt börjat förstå, att mat inte behöver handla om kvantitet".

Eirine Papaioannou

tvungna att säga upp hele gången för att få kontroll på branden. Så gick han in. "Sprinklerna hade lösts ut, och det vatten och sot på alla väggarna, alla möblerna, var enda glas och alla servietter." Diskpersonalen kom och hade med sig sina barn. Svärmodern, frun och den sjuårige sonen tvättade och städade upp hela natten. Kouprie hade tidigare arbetat som hantverkare, och började att lägga gips på väggarna och måla dem på nytt. De hade 500 reservationer till lunch och middag dagen efter. "Det var pengar, vi bestämt inte hade råd att förlora. Förlorar vi dem så är allt förlorat," kommer han ihåg att han tänkte och bestämde sig för att placera ett bord direkt över hålet i golvet, där branden hade varit. De första gästerna kom klockan 12.00 den följande dagen. De sa: Åh, kan vi få ett bord vid brasan? Här luktar det härligt!" "Jo då," sa Kouprie, här har vi eldat hela natten.

I år förväntar gästerna sig ännu bättre upplevelser. Priset har fått en tredje kategori, som gör att de dyraste restaurangerna får bättre betalt (ca. 300 kronor för en middag), men så får kockarna också möjlighet att använda bättre

råvaror och lägga mer arbete och kreativitet i rätterna. Gästerna deltar för sjunde året och har blivit mer och mer kritiska. "Alla går in internet nu och diskuterar restaurangerna, lägger ut kommentarer och anmärkningar och förmedlar uppfattningar och upplevelser," säger Papaioannou. Men det är också positivt. Gästerna, som för det mesta äter på T.G. I Fridays och var vana att klaga för att det inte var ett berg av pommes frites och extra sås på tallriken, har faktiskt börjat förstå, att mat inte behöver handla om kvantitet. "För en del är det en helt ny upplevelse och en chans att få testa restauranger och rätter, som de kanske annars aldrig hade provat," säger Papaioannou. Folk skaffar sig upplysningar veckan före, läser om restaurangerna och kollar menyerna. "För de erfarna blir detta en sport."

För Pangea är det alltid en utmaning. "Vi vill inte göra det enkelt. Det är så lätt att göra det enkelt, säger Kouprie. "Jag har inget intresse av att servera Sheppard's Pie med biff och potatis till 200 personer per dag. Och om man har planer på att servera gummi-kyckling och billig lax varje år, tror jag också att man kommer att få problem." Kouprie sätter samman en ny meny varje år, med nya idéer och kompositioner. Hantänker sig för. Något annat vore väl vansinnigt. ★

**WINTERCITY FESTIVALEN BÖRJAR
DEN 30:E JANUARI OCH VARA TILL
OCH MED DEN 12:E FEBRUARI.**

Mer info om Winterlicious, restaurangerna som deltar och resten av arrangemanget finns på www.toronto.ca/specialevents/wintercity.

Sculpture "Happy Tank" 2009

:VENUE contemporary art gallery presents the young, Australian artist

:STEPHEN IVES

and his always interesting and challenging works at the solo exhibition
"The Resistible Rise of a Bear of Little Brain".
From the 21st of August till the 20th of September 2009.

Opening Friday the 21st of August, 5 PM – 7 PM

Open on weekdays from 10 AM – 4 PM, Saturday and Sunday by appointment

:VENUE

contemporary art gallery

Bredgade 4, 3rd floor, 1260 Copenhagen / contact@galleryvenue.com / www.galleryvenue.com

KÖR-SJÄLV-SEMESTER I HUSBIL

Stanna var du vill, övernatta var du vill och ha friheten att ändra dina resplaner. Kör på grusvägar, motorvägar och enkelriktade vägar och upplev oförstörd natur och spännande kultur.

Drömmer du om den unika kör-själv-upplevelsen i husbil till din nästa resa till **Nya Zeeland, Australien, Kanada** eller **USA**, så har Jysk Resebyrå ett fint erbjudande till dig. Få dubbel rabatt (5%+5%) på hyran av husbil, om du bokar resan i perioden 14. augusti till 16. november 2009*.

Maui Motorhomes

Maui Motorhomes är lyx-versioner av husbilar. Bilarna innehåller all nödvändig utrustning, som ger dig friheten till att uppleva och utforska ditt rese mål på egen hand och i eget tempo. Bilarna är nästan nya (i genomsnitt 1,2 år gamla) och kan hyras i **Australien** och på **Nya Zeeland**. Storlek: 2-6 personer.

10 dagars hyra i Australien för 2 pers., från kr. 8.700 - **spara 965,-**
10 dagars hyra i Nya Zeeland för 2 pers., från kr. 9.250 - **spara 1.030,-**

Cruise America

USA och Kanada är perfekta land för en roadtrip! Vill du f.ex. besöka de många nationalparkerna, är det enklast i bil. Cruise America är USAs största husbilsuthyrare och du får flexibilitet när det gäller pick-up & drop-off i alla större städer och bilar i alla storlekar med all nödvändig utrustning. Bilarna kan hyras i **USA** och **Kanada**. Storlek: 2 - 6 personer.

10 dagars hyra i USA för 2 pers., från kr. 6.935 - **spara 770,-**
10 dagars hyra i Kanada för 2 pers., från kr. 6.935 - **spara 770,-**

Britz Campervans

Britz Campervans är lyxiga husbilar, som inte längre är helt nya (i genomsnitt 2,2 år gamla). Du får alltså fortfarande all nödvändig utrustning som ger dig friheten till att uppleva och utforska ditt rese mål på egen hand och i eget tempo - du får det bara billigare! Bilarna kan hyras i **Australien** och på **Nya Zeeland**. Storlek: 2 - 6 personer.

10 dagars hyra i Australien för 2 pers., från kr. 4.830 - **spara 540,-**
10 dagars hyra i Nya Zeeland för 2 pers., från kr. 4.275 - **spara 475,-**

Spaceship

Ett spaceship har de samma kvaliteter som en husbil, men är betydligt mindre - som en vanlig bil - och en hel del billigare! Du kan både sova och laga mat i den, och du har fortfarande friheten till att bestämma tempot och göra stopp där du har lust. Bilarna kan hyras i **Australien** och på **Nya Zeeland**. Storlek: 2 - 4 personer.

10 dagars hyra i Australien för 2 pers., från kr. 5.625 - **spara 625,-**
10 dagars hyra i Nya Zeeland för 2 pers., från kr. 2.695 - **spara 300,-**

*Gäller endast om du också bokar flygresan hos Jysk Resebyrå i samma period, med ordinär medlemsrabatt.

Kontakta vårt team av erfarna resekonsulenter: tlf. 0734-222488

www.jyskresebyra.se

jysk resebyrå
upptäck världen

Rymdfärjan Explorer.

Florida förknippas lätt med Disney World och hela den ström av erbjudanden, som kommer från samma koncern, men turen till Florida kan innehålla annat och mer än bara Disneys egen värld.

Florida är mer än Disney World

Man märkte det direkt på flygplatsen i Frankfurt, då boarding av Lufthansas flight till Orlando skulle påbörjas: Det skulle bli ett mycket välfyllt plan – och många barnfamiljer var redan förtvivlade, för trots ett års bokning i förväg verkade det som om familjerna skulle spridas ut på olika platser i planet. Och så var det ändå den 1 november, när den värsta resehetsen annars borde ha lagt sig, men uppenbart inte till Florida. Bättre blev det inte heller av att planet stod parkerat ute på plattan, så att alla passagerarna skulle tas ut med buss – eller att det i datorsystemet hade skett dubbelbokningar av flera säten. Jag var själv en av de passagerarna, som fick vandra fram och tillbaka för att hitta en ledig plats. Ja, det hela påminde inte så lite om en stadsbuss i Köpenhamn i rusningstid, och jag började att tro på den fakta jag hade hört: Att 70 – 80 miljoner turister besöker Orlandoområdet - varje år!

Kissimmee

En kompetent kabinpersonal fick dock löst alla problem och iväg kom vi. Att komma till Orlando på kvällen var behagligt, för höst eller vinter var det absolut inte i luften. Snarare gick tankarna till de shorts och t-shirts, som ännu låg gömda i väskorna och som blev uppackade bland det första efter ankomsten till Kissimmee. Platsen ligger faktiskt bra placerat vid Disney World, och om det är resmålet så är det absolut inte fel ställe att stanna på.

Av olika orsaker kom Disney World dock inte att ta upp så mycket tid av

min resa. Men en kväll tillbringade jag där, först och främst för att se en av Cirkus du Soleils fantastiska föreställningar. Det kan varmt anbefallas.

Däremot fanns det andra saker på mitt program, så även om det betydde lite bilkörning, så fanns det absoluta 'måsten', när nu turen gick till Florida för första gången. Ett av dessa 'måsten' var John F. Kennedy Space Center, därför att jag hör till den generation, som följde rymdexpeditionerna nära och såg till att noga följa månlandningar och vandringar precis när de ägde rum. Därför var det ingen lång väg till

Alligatorn i diket störs inte.

Hallen, där rymdfärjorna är för utrustning. Byggnaden är 160 meter hög, 218 meter lång och 158 meter bred. Byggnaden har inretts med en NASA-logotyp och ett stort Stars and Stripes flagg.

En astronaut ser ut i det stora lastrummet i rymdfärjan Explorer.

Kennedy Space Center och det närliggande Cape Canaveral, där själva uppskjutningarna ägde rum och som också efter Kennedys död blev omdöpt till Cape Kennedy. Det namnet var dock impopulärt av lokalbefolkningen och ändrades tillbaka till det ursprungliga genom ett beslut 1973.

John F. Kennedy Space Center

Jag hade nog förväntat mig att omedelbart möta många människor på centralt, men november är nog inte den mest ansträngda månaden på året. Det var en stor fördel för oss besökande, för det var varken köer eller väntetid. Man hann med mycket på en dag. Det kan jag mycket väl föreställa mig vara omöjligt på högsäsongen.

På centralt visas en hel rad av raketer, som amerikanerna har använt under rymdkapplöpningen med ryssarna, och utställningen kompletterar mycket väl vad man kan se på Air and Space Museum i Washington D.C. Där kan man bl a se månlandaren och tillhörande utrustning – det finns inte i samma utsträckning i Florida. Däremot kan man på utställningsområdet i Florida komma ombord på en rymdfärja – en verkligt stor hit för både "stora och små grabbar".

Det var fantastiskt att uppleva de IMAX-filmer, som löpande visades i biografalen. Genom ljud och bild kändes det nästan som att vara på månen själv.

Den största upplevelsen var nog att

fara runt i buss på hela området, bl a därför att man höll på att göra klar en rymdfärja för uppskjutning några dagar senare. Min resa hade givetvis varit bättre timad, om uppskjutningen hade passat in i min tidsplan, vilket det tyvärr inte gjorde. Även om vi bara kunde se raketen på avstånd, var det en imponerande syn, och man kunde nästan förnimma det bullrande ljudet från raketmotorerna, när den stora vikten lyfts från jorden. Vi var också inne på landningsbanan, där rymdfärjorna under normala omständigheter landar efter lyckade uppdrag, liksom det blev möjlighet till en liten åktur inom själva NASA-området. Det var nog så intressant, men inte långt från trafikerade vägar och byggnader låg en alligator och solade sig i ett dike. Hela området omkring Kennedy Space Center på Merritt Island har faktiskt ett rikt fågel- och djurliv.

Missa inte upplevelsen

Om ni reser till Florida, ska ni självklart besöka Disney World och alla de berömda ting som där finns, men missa absolut inte ett besök på Kennedy Space Center. I år är det 40 år sedan, den första månlandningen ägde rum, och utforskningen av rymden har påverkat samhällsutvecklingen för alla nu levande världsmedborgare. Därför är Cape Canaveral också platsen, man ska ta sig till för att få en känsla av denna del av den nyare världshistorien. ★

LÄNKAR

www.kennedyspacecenter.com
www.astronautix.com

Klart för avgång.

För ett halvår sedan bytte jag livsstil när jag flyttade från en central sekelskifteslägenhet i Göteborg till ett litet townhouse i suburbia i Brisbane, Queensland.

Att flytta från Sverige till Australien

Jag gick från regnrusk och gummi-stövlar till solsken och bikini. Jag slutade vrida upp värmen på elementet och började istället vrida upp luftkonditioneringen.

Hemma i Göteborg fick jag kanske besök av en fluga eller två per sommar, nu bor jag mer eller mindre i ett zoo. I trädgården finns spindlar, somliga i samma storlek som en mindre tallrik, i palmträdet på framsidan samsas pungråttor med fladdermöss. Ödlor av alla varianter smyger förbi husknu-ten. En dag fanns ett två meter långt ormskinn hängandes i häcken. För att inte tala om geckoödlorna som bor i sovrummet! Inom två veckor hade jag sett de ökända giftiga paddorna, haft kackerlackor på ytterväggen av hu-set men också mängder med vackra

fjärilar och färggranna men högljud-da papegojor!

Anledningen till denna livsomställ-ning var och är en man. Denna ge-nomaustraliensiske man gjorde redan från början klart att han inte kunde tänka sig att bo i kyliga Sverige och att om det skulle bli något så fick jag dra söderut. Sagt och gjort, jag fick en introduktionsresa med bil från Sydney till Cairns och fem månader senare gick Qantasflyget från Göteborg till Brisbane. Väl framme i Queensland möttes jag av en vägg av värme och den obligatoriska hälsningen "G'day love!".

Under mina första veckor här var det många klimatchocker. Det var ovan vid den otroliga värmen och den höga

"G'day love!"

luftfuktigheten tog knäcken på mig. Handdukarna torkade aldrig efter du-schen, toalettpappret var fuktigt och öppnade kexpaket var tvungna att förtäras inom några timmar annars förlorade de sin krispighet och blev mjuka. De första veckorna orkade jag knappt röra mig utanför luftkonditio-nerade lokaler.

En självskriven aktivitet för mig un-der de varmaste dagarna var sval-kande bad. Men Queensland som ofta omnämns som "The Sunshine

State" har en av världens högsta förekomst av hudcancer så tvärtemot hemma så försöker man skydda sig så mycket som möjligt från solen. Solskyddsfaktor 30+, solhatt och till och med små tält på stranden som man kan krypa in i och få skugga från är både nödvändigt och mycket vanligt. Stränderna på både Sunshine Coast, norr om Brisbane, och Gold Coast, söder om Brisbane är helt otroliga. De räcker så långt ögat når, perfekta vågor dånar och kastar sig in mot strandkanten och surfarna balanserar på sina brädor. Strömmarna är kraftiga på sina ställen och livvakterna håller ständig uppsyn. Som svensk hade jag, trots livvakter och hajnät, lite svårt att slappna av i vattnet när jag sett att killen som fiskar 200 meter uppströms fångat fyra hammarhajar på mindre än en halvtimme. Visserligen var de små, under en meter, men jag anar att mamma och pappa haj borde finnas någonstans i närheten också.

Som svensk i Australien är det mycket som fascinerar, dels det uppenbara, det som kommer med det anorlunda klimatet, dels alla mindre saker. Att man kan köpa sin öl kall, på en söndagseftermiddag. Att man inte kan betala med sitt bankkort överallt. Att folk tackar busschauffören när de går av bussen. Att alla är mates (kompisar) med alla. Att det är fria platser på bion. Att folk knappt tittar på fotboll men älskar rugby i alla dess former. För att inte tala om

cricket - denna sport där en match kan hålla på i fem dagar och där spelarna verkar lika upptagna med att tugga tuggummi som att springa efter bollen.

Efter ett halvår i Australien har jag på något sätt ändå vant mig vid mycket. Jag vet att räkorna är jättestora och att man inte ska bada i floder norr om Rockhampton; för där finns krokodiler. Jag vet att kängurur kommer ut i skymningen och älskar att äta golfbanegräs. Jag förvånas inte längre över att varannan ute (utility truck, ungefär som en pick-up-truck) jag ser har en border collie på flaket. Jag har lärt mig att titta åt höger först när jag ska gå över gatan och att växla med vänster hand när jag kör bil.

Men det jag mest av allt lärt mig är att det är "no worries". Under min tid som butiksbiträde hade vi ibland köer till kassorna som snirklade sig runt hela affären. I Sverige hade de flesta kunderna varit otåliga, griniga och snudd på aggressiva när de väl kom fram till kassan. Men inte här. De ler och hälsar och när jag ber om ursäkt över köerna så skakar de på huvudet. No worries, darl. Överhuvudtaget är kamratskapet överväldigande. Främlingar småpratar obesvärat med varandra, artigheten blomstrar (när jag nös i ett provrum häromdagen ropade en kvinna "Bless you" inifrån sitt provrum) och det känns som om man genuint bryr sig om varandra här. Det märks att alla är mates i Straya. ★

Australien – Nya Zeeland Vänskapsföreningen

Redan i det förra numret av Curious kunde vi meddela att vi nu har ett avtal med Jysk Resebyrå. Eftersom de inte har något kontor i Sverige är vi hänvisade till kontoret i Oslo, som har svensk personal. Under sommaren har vi träffat chefen på Oslokontoret, Andreas Englund, och kommit fram till följande:

- Jysk Resebyrå ställer upp med en representant vid 3-4 researrangemang under hösten
- Vid dessa tillfällen lottas med stor sannolikhet en grundplåt till en resa på 2.000 kr ut
- Vi kan utnyttja Jysk Resebyrås kontakter beträffande Working Holidays
- Två presentkort à 1.500 kronor lottas ut bland medlemmar som betalar/ förnyar medlemsavgiften under perioden 25.5-31.12 2009. Detta utgör en del av det kontantbidrag som Jysk Resebyrå ställde till World Associations förfogande i samband med att avtalet undertecknades
- Arbetet med den svenska hemsidan måste prioriteras

Det definitiva utbudet av höstens aktiviteter fastställs vid styrelsesammanträdet i slutet av augusti. Mitt upprop i förra numret om förslag på aktiviteter från medlemmarna har tyvärr inte hörtsammats av någon. Men det är inte försent. Hör av dig om du har någon idé om vad och var vi borde arrangera, ju förr desto bättre.

Bästa hälsningar

Erwin Apitzsch
Ordförande

Nordmannavägen 4, 224 75 Lund
Tel 046-14 48 65 (bostad), 0708-14 48 65 (mobil)
E-post: erwin.apitzsch@curiousexplorer.se

Bay of Fundy Low, Canada.

Kanadensisk-Amerikanska Vänskapsföreningen

Den Kanadensisk-Amerikanska Vänskapsföreningen har haft styrelsemöte den 14 juni i Upplands Väsby. Marie Östlund, välkänd för många medlemmar med sin mångåriga bakgrund inom resebyråbranschen, deltog för första gången sedan hon invaldes i styrelsen vid vårt årsmöte.

Vid mötet behandlades bl a det nya samarbetet med Jysk Resebyrå och medlemmarnas möjlighet att få 5 % rabatt på alla inköp av resor och arrangemang. Styrelsen planerar att inbjuda representanter för byrån till nästa möte för gemensam planering av aktiviteter under hösten.

Vårens aktiviteter med ett stort antal reskvällar utvärderades. Tyvärr fick två kvällar på olika orter ställas in på grund av för få anmällda. Övriga genomfördes med relativt god anslutning – men vi kunde varit fler på vissa orter.

En översiktlig planering av höstens aktiviteter genomfördes. Vi avser att genomföra en reskväll med resor i Alaska som tema i Gävle under oktober. Vidare planerades gemensamt arrangemang med Jysk Resebyrå i Karlstad som dels kommer att innehålla en del med hjälp vid planering av långresor i främst Kanada och USA men också Australien och Nya Zeeland dels ett kvällsmöte med antingen med temat "I emigranternas spår" eller ett antal bilder och berättelser från olika resmål i Nordamerika.

Vi kommer också att erbjuda reskvällar på några andra platser under hösten. Exakta platser, tider och lokaler kommer att presenteras dels på vår hemsida

dels genom utsändning av gruppmail samt genom lokala anslag. Se till att du har anmält din mailadress till post@curiousexplorer.dk så att vi kan nå dig med information. Styrelsen har också inlett en inventering av andra föreningar med specifika intressen av olika slag i samma länder som vi ägnar oss åt. Vår avsikt är att försöka nå ut med våra utbud och erbjudanden vid gemensamma träffar med dessa föreningar.

Till sist vill styrelsen uppmana dig som har intressanta upplevelser från tidigare resor till USA och Kanada att skriva ner dina upplevelser för att publiceras i vår tidning. Vi saknar svenska resenärers erfarenheter och upplevelser. Har du idéer som du först vill diskutera med någon är du välkommen att ta kontakt med mig. Mail-adressen framgår på tidningens insida.

Välkomna till våra aktiviteter!

Axel Sandahl
Ordförande

#03 AUGUSTI 09
Australien
Nya Zeeland
Kanada
USA

Vill du skriva i Curious?

Har du varit på en längre resa i något av våra destinationsländer? Har du erfarenheter och tips som du vill dela med dig till andra medlemmar, ta då kontakt med post@curioiusexplorerer.se